

N:o 4.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 februari 1905.
— — — — Andra Kammaren den 22 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående nedsättning af afgiften för inrikes postförsändelses rekommendation m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 1.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen aflåten proposition, n:o 15, af den 20 nästlidna januari har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för sin del medgifva,

att den afgift, som för inrikes postförsändelses rekommendation bör i Sverige utöfver belöpande postbefordringsavgift erläggas, skall utgöra 15 öre;

att, med bibehållande i öfrigt af gällande stadganden rörande ersättning af postmedlen för förkommen eller skadad inrikes rekommenderad försändelse, ersättningsbeloppet må begränsas till 36 kronor;

att, med upphäfvande af nuvarande stadganden om ersättning af postmedlen för inrikes postförskotts-försändelse, som gått förlorad, medan densamma befunnit sig under postverkets vård, för dylik ersättnings utbetalande skola tillämpas enahanda grunder, som om försändelsen icke varit belagd med postförskott, samt

att nu föreslagna bestämmelser må träda i kraft den 1 juli 1905.

Beträffande först den formella sidan af förslaget, i hvad detsamma afser en nedsättning af den nu gällande rekommendationsafgiften, har Riksdagen ansett sig böra erinra, att jämlikt bestämmelserna i 60 § regeringsformen postmedel äro att hänföra till bevillningar samt i följd af denna sin natur af beskaffenhet att tillhöra Riksdagens beslutanderätt. På grund häraf tillkommer det Riksdagen att ensam bestämma postporto och alla de öfriga hithörande afgifter, som ingå bland postmedlen.

Med afseende å nu angifna uppfattning i fråga om tolkning af grundlagens hithörande föreskrifter har Riksdagen funnit sig böra erinra om ett af 1896 års Riksdag i detta ämne gjordt uttalande, för hvilket Riksdagen äfven anser sig böra i korthet redogöra.

I en till sistnämnda års Riksdag aflåten proposition hade Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för sin del medgifva, bland annat, att viktportot för de s. k. småpaketen skulle ökas med 50 procent. Detta förslag var föranledt af en utaf generalpoststyrelsen gjord framställning, däri styrelsen tillika hemställt, att Eders Kungl. Maj:t måtte bestämma nya afgifter för paket af mer än 1 kilograms vikt. Generalpoststyrelsens berörda förslag blef emellertid endast, för så vidt det angick portot för småpaket, hänskjutet till Riksdagens pröfning. Med anledning häraf yttrade Riksdagen i sin till Eders Kungl. Maj:t aflåtna skrifvelse, n:o 24, af den 18 april 1896, att Riksdagen af anförda orsaker funne paketbefordringen böra med afseende å portosatsernas fastställande i sin helhet likställas med brefposten samt att vid sådant förhållande det i öfverensstämmelse med 57 och 60 §§ regeringsformen tillkomme Riksdagen ensam att bestämma samtliga portosatser för paket af alla slag.

Slutligen vill ock Riksdagen i fråga om den formella sidan af förslaget erinra, att det synes svårt, för att icke säga ogörligt, att uppdraga en gränsskillnad för beslutandet af dessa postafgifter, hvilka alla utgöras på ett och samma sätt, nämligen i form af stämpelafgift medelst frimärken.

Vidkommande härefter rekommendationsafgiftens belopp eller dess nedsättning från 20 till 15 öre har Riksdagen icke haft något att däremot erinra.

Beträffande vidare den ifrågasatta sänkningen af det belopp, hvar med postverket bör ersätta förkommen eller skadad, rekommenderad inrikes postförsändelse, äfvensom frågan om ändrade grunder för ersättning för förkommen postförskotts-försändelse har Riksdagen jämväl bifallit de af Eders Kungl. Maj:t föreslagna ändringar i de uti dessa ämnen nu gällande bestämmelser.

Riksdagen, som icke heller haft något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts proposition, i hvad densamma afser tiden för de nya bestämmelsernas trädande i kraft, får härmed tillkännagifva, att i anledning af Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition Riksdagen — med uttalande af den mening, att det tillkommer Riksdagen allena att bestämma öfver alla slag af postafgifter — beslutit,

att den afgift, som för inrikes postförsändelses rekommendation bör i Sverige utöfver belöpande postbefordringsavgift erläggas, skall utgöra 15 öre;

att, med bibehållande i öfrigt af gällande stadganden rörande ersättning af postmedlen för förkommen eller skadad inrikes rekommenderad försändelse, ersättningsbeloppet må begränsas till 36 kronor;

att, med upphäfvande af nuvarande stadganden om ersättning af postmedlen för inrikes postförskotts-försändelse, som gått förlorad medan densamma befunnit sig under postverkets vård, för dylik ersättnings utbetalande må tillämpas enahanda grunder, som om försändelsen icke varit belagd med postförskott, samt

att ofvanberörda bestämmelser må träda i kraft den 1 juli 1905.

Stockholm den 22 februari 1905.

Med undersätlig vördnad.
